

ԿՐՈՆԱԿԱՆ

**ԻԳՆԱՏԻՈՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ
ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ ՂՈՒԿԱՍՈՒ ԱԻԵՏԱՐԱՆԻՆ**

Գլ. կ46 - է51

46.- Անուշահոտ իւղով գլուխս չօծեցիր, սա անուշահոտ իւղով օծեց զիս: Ոյ ամենաբարի բնութիւն, ի՞նչպիսի նուէր ստացաւ, ոչ թէ նուէրին կարեւորութիւն կուտայ, այլ մատուցողին մտադրութեան: Ըստ որում նոյի մատուցած զոհին առնջութեամբ գրուած է, - Տէրը անուշ հոտ առաւ: Մննդոց, գլուխ 8:

47.- Այս պատճառաւ կ'ըսեմ - թողեալ ըլլան իր բազում մեղքերը, վասնզի շատ սիրեց: Նախ կնոջ խոր հաւատքը ցոյց տուաւ, ապա կ'արդարացնէ, շատ սիրեց ու վաստակեցաւ, իր անձը վարձքի հատուցման արժանացուց: Իր անձը յայտնեց մարդարէին խօսքով թէ անօրէնութիւնը կը վերցնէ և ծով կը թափէ:

47.- Որովհետեւ անոր որ շատ թողութիւն կուտայ, շատ կը սիրէ, որուն սակաւ, սակաւ: Հաւաստի գիտութեամբ, արդարադատ իրաւամբ, գիտէ ամէնքը չափել: Ինչպէս աշխատանքին համաձայն վարձք, նոյնպիս և ըստ հաւատքի և սիրոյ, թողութեան շնորհ. որովհետեւ առատ է պարզեւօք, ողորմած է թողութիւն տալու:

48.- Ցետոյ կնոջ դառնալով կ'ըսէ - թողեալ ըլլան մեղքերդ: Դատելով արդարացուց ապա իշխանաբար քաւութիւն շնորհեց: Մարդարէներու միջոցաւ օրէնք հաստատած էր այն մասին թէ, անօրէնը երբ ետ դառնայ չար ճանապարհէն, անոր մեղքերը և անօրէնութիւնները, չյիշուին: Եթէ Հին կտակարանին մէջ որ ստուերական ձեւով գալիքը կը պատմէ, այսպիս օրէնք դրուեցաւ, ի՞նչ ըսենք հապա շնորհի ազատութեան մասին որով իր անձը իրեւ ճշմարտութիւն ցոյց տուաւ:

49.- Իր հետ այլ սեղանակիցներ սկսան մտովի ըսել - ո՞վ է այս որ մեղքերու թողութիւն կուտայ: Այսպիս ախտահար եղան անդամալոյծի բժշկութեան ատեն: Այն ատեն իրենց ծածուկ մտածումները յանդիմանեց բժշկելով անդամալոյծը, մեղքերու թողութիւն շնորհելու իշխանութեամբ: Այստեղ չյայտնեց անոնց ծածուկ մտածումները, անգամ մը յայտնութեամբ խօսեցաւ Սիմոնի կարծիքներուն մասին, դարձեալ նոյնը կրկնել աւելորդ սեպեց: Կնոջ նայելով ըսաւ.

50.- Հաւատքդ ապրեցուց քեզ, գնա խաղաղութեամբ: Ամէնքին ուսուցանեց այնպիսի հաւատք ընծայել և այսպիս թողութեան շնորհի արժանանալ: Խաղաղութեամբ գնա ըսելով կը հասկցնէ թէ խռովարը վերցած է մէջտեղէն: Ինչպէս որ մարմնական ցաւերը մարմինին հետ կը պատերազմին կը նեղեն ու կը տագնապեցնեն մարմինը, նոյնպիս և մեղքերը սաստկապիս կը պատերազմին հոգիներուն հետ սպաննելու համար զանոնք: Ոչ միայն այսչափ այլ, կը հակառակին Աստուծոյ և կ'օտարանան և սատանային հաղորդ կըլլան: Ահա իր գործով կինը այսպիսի բաներէ ազատեց ինքզինք որուն համար կ'ըսէ - գնա՛, հանգչիր խաղաղութեամբ:

Գ.Լույս Բ.

Անկէ ետք, քաղաքներուն և գիւղերուն մէջ կը շրջէր ու կը քարոզէր, կ'աւետարանէր արքայութեան մասին։ Իր Հետ էին տասերկուքը և կիներ որոնք բժշկուած էին չար դեւերէ։ Կնօշմէ իւղով օծուիլը Հարկաւ նշանն է իր թաղման։ Որովհետև իր բնութիւնը ամենախնամ էր, Հետեւարար այս պատճառաւ ալ եկաւ որպէսզի ամէնքը իր մօտ ժողովէ։ Ոչ ոք կ'անտեսնէ, քանզի ոչ մէկէն կը գարշի։ Իր խսկ ստեղծածները ի՞նչպէս կրնայ արհամարհել։ Հապա մեծաւ խնամակալութեամբ կը ժողովէ իր մօտ մարդիկ և կիներ։ Կը սրբէ զանոնք Հոգեւոր և մարմնաւոր ախտերէ։ Անոնք ալ իր Հետ կը շրջին և կ'սպասաւորեն։ Զանոնք ի բաց չի վաներ։ Նշանաւոր կիներ էին անոնք։

2.- Մարիամ Մագթաղենացին որմէ եօթը դեւերը ելած էին։ Ցովհաննա, Հերովդի Քուղա Հազարապետին կինը և Շուշան։ Այս երեւլի կիները, իրենց ինչքերէն կը ծախսէին կամ կ'սպասաւորէին անոր։ Աղքատութեան Համար չի յարեցան անոր, այլ Հաւատքի և անոր կատարած Հրաշքներուն և քարոզութեան Համար, ինչպէս նաև ստացուած երախտիքներուն Համար, զի աղատեց զանոնք այս դեւերէն որոնցմէ կը չարչարուէին։ Այս շնորհը ընդունած ըլլալով, անկէ բաժնուիլ չին ուզեր բնաւ։

4.- Երբոր կը շրջէր և կ'ուսուցանէր, մարդոց բազմութիւն Հաւաքուեցաւ, Գալիլիացւոց ծովուն եղերքը։ Սկսաւ անոնց առակաւ խօսիլ, որովհետև նաեւ այս զրուած էր իր մասին մարգարէներու կողմէ ։ բացից առակաւ զբերան իմ, խօսեցայց զիմաստութիւն զծածկեալն ի սկզբանէ։

5.- Սերմնացանը ելաւ իր սերմերը ցանելու։ Իր անձը կենաց խօսքի սերմնացան կը կարգէ, բանաւոր Հոգիներու և միտքն ալ կը նմանցնէ երկրի ուր սերմերը պիտի ցանուին։ Տեղ տեղ ժայռուտ են բազմապատիկ մեղքերու առատութենէն, ուրեմն խորհուրդին իմաստը վատնուեցաւ։ Թէև խօսքին սերմցուները ստացան, սակայն սերմանողին Համար առաքինութեան պտուղ չկրցան Հատուցանել, որովհետև չկրցան սատանայական փորձութիւններու տապին Համբերել, ուստի տարածամ խորշակահար, փճացան։ Ոմանք իրենց անձերը ճանապարհ դարձուցին ախտերու և սմբակներու ոտքի կոխան, պնդանալով կարծրացան ամբարշտութեամբ ախտացեալ, չկարողացան խօսքին սերմը բուցնել։ Անոնց վրայ փորձութեան թուշունները գալով կրցահարեցին և քարոզութեան սերմերը տարին, ուստի սերմանողին Համար անպիտան եղան։ Խսկ ուրիշներ տակաւին, աշխարհական ցանկութիւններու փուշերուն մէջ ինկան, որովհետև նոյն ատեն կարելի չէ նեղ և ընդարձակ ճանապարհէն ընթանալ, մեղքերու տատասկներն ու սերմերու առաքինութիւնը նոյն և մէկ Հոգիի մէջ սնուցանել, այս պատճառաւ, փուշերուն մէջ խեղդուեցան և առաքինութեան պտուղէն պակասեալ եղան։

Ուրիշներ իրենց անձերը պահելով ոտքի կոխան ճանապարհ կամ ապառաժուտ տեղ չեղան ոչ ալ փուշերու ընդունակ եղան: Այլ իրրև բարերեր գետին, քարոզութեան սերմը ընդունեցին, Հոգիներու բարի մշակէն և բարի արդիւնքներ տուողին սերմերը աճեցուցին: Սակայն բոլորը նոյն չափով չզարդացան, այլ զանազան չափով կ'աճեցնեն բարութեան պտուղը, այդ չափով ալ Աստուծոյ տուած պարգևները կը սահմանուին:

16.- Ոչ ոք ճրագը վառելով կարասիին ներքև կը թաքցնէ կամ մահիճին տակ կը դնէ, այլ աշտանակի վրայ:

Միայն աշակերտներուն կ'ուսուցանէ առակին իմաստը, կը յայտնէ անոնց թէ այս գիտութեամբ իբրև ջահ կը պատրաստէ զիրենք, այն առատ լոյսէն որը ինք ունէր բնութեամբ: Ուրեմն այդ լոյսը չեն կրնար թաքցնել, այլ ասկէ ետք պարտին լոյսը սփռել ամէն տեղ:

18.- Ուշադիր եղէք Զեր լսածներուն. այն որ ունի, աւելի պիտի տրուի, այն որ չունի, ինչ որ կը խորհի թէ ունի, պիտի առնուի իրմէ:

Առ այս՝ կ'զգուշացնէ անոնց որոնք կը զլանան պտղաբեր ըլլալու, ըսելով - ով որ բարի գործերով առատ է, անոնց առաւել ևս պիտի տրուին քարոզութեան սերմերը: Խոկ ան որ չկամեցաւ բարութեան պտուղ տալ, լսելը անգամ պիտի վերցուի անկէ: Ըստ այնմ, ամէն ճիւղ որ պտուղներով լեցուն է, կը խնամարկէ, խոկ այն որ անպտղաբեր է, կը կտրէ զայն:

19.- Այն ատեն իր մայրը և անոնք որոնք եղբայրները անուանուած էին, դալով, փառասիրութեամբ, զինք կը կանչեն: Յիսուս ուզելով մարել անոնց մտքերու ամբարտաւանութիւնը, ըստ - եղբայրներս անոնք են որոնք հօրս կամքը կը կատարեն որ յերկինս է:

22.- Օր մը նաւ նստաւ աշակերտներուն հետ, ըստ - եկէք ծովակին միւս ափը անցնինք:

Նաւ նստաւ աշակերտներուն դաստիարակելու համար որպէսզի իր զօրութիւնը չմոռնան: Կը հրամայէ որ ծովը ալեկոծի, ինքն ալ կը քնանայ: Աշակերտները զարհուրած, մօտեցան, արթնցուցին զինքը որպէսզի օգնէ իրենց: Արթննալով դադրեցուց յուզուած ալիքները: Մարդարէներու ժամանակը կը յիշեցնէ. երբ խաղաղ է Աստուած, աշխարհի ծովուն մէջ կը բարձրանան սատանայական մըրկեալ ալիքները: Կամ բարձրանան լեռնանան, իջանեն, դաշտանան: Մարդարէները կ'աղօթէին Աստուծոյ, “արթնցիր Տէր’, ինչ”ու կը քնանաս”: Եւ - “ արի Տէր, օգնէ մեղ և փրկէ մեղ: ” Ուրեմն այս ծովակին վրայ առաքեալներուն առջեւ ցոյց տուաւ խորհուրդը որով պիտի հանդարտեցնէր սատանայական խռովեալ ալիքները, որպէսզի անոնք ալ հեթանոսներուն առջեւ միջամուսխ ըլլային. անոնք տեսան և հասկցան իր զօրութեան սատիճանը առ այն թէ Աստուծոյ որդին է:

26.- Նաւելով եկան Գերգեսացւոց երկիրը որ Գալիլիոյ լճին դիմացն է. ցամաք ելան և Հանդիպեցան մէկու մը որուն ներսիդին դեւեր կային:

Զար և ստամբակ ծառաները կը լոեցնէ, դադրեցնելով անոնց չարագործութիւնը. անոնք աւազակի նման բռնած իրենց ծառայակիցները կը չարչարէին: Կ'աղաչէին իրեն որ վրէժխնդիր չըլլայ իրենց նկատմամբ:

31.- Դեւերը կ'աղաչէին որպէսզի զիրենք անդունդին մէջ չղրկէ:

Անարդ ու տղմասէր դեւերը կը խնդրեն խոզերուն մէջ մտնել, այդպէս ալ կ'արտօնէ: Սակայն խոզերուն Հետ, ծովուն խորքը կը պահէ զանոնք, որովհետեւ կը խորհէին խոզերուն Հետ անոնց տուները վերադառնալ: Գերգեսացիները տեսնելով այս, վախցան, գուցէ նոյնը պատահի ամէնքին ալ, յայտնի էր անոնց թէ իրենք արժանի չէին որ անոր մեծութիւնը բնակէր իրենց մօտ: Կ'աղաչէին որ իրենց մօտէն մեկնի: Խսկ թշկուածը վախցաւ Հոն մնալու, այլ կամեցաւ իր Հետ երթալ: Խսկ Յիսուս ըսաւ անոր Հոն մնալ և իր զօրութեան մասին քարոզել: Խսկ ինք նաւ մտնելով այնտեղէն ետ դարձաւ: Ժողովուրդը որ նախանձով ու չարութեամբ չէր լեցուած իր դէմ, կ'ակնկալէր զինք:

41.- Ժողովուրդի իշխաններէն մարդ մը որ Յայրոս կը կոչուէր, Յիսուսի ոտքերուն իյնալով կ'աղաչէր իր տունը մտնել որովհետեւ տասերկու տարեկան միամօր դուստրը մահամերձ էր: Այսպէս եղաւ որպէսզի ժպիրհները որոնք կը լրբանային, ամօթապարտ մնան: Թէև ժողովրդապետը կատարեալ Հաւատք ցոյց չտուաւ, սակայն Յիսուս անոր աղաչանքները չանտեսեց, այլ գնաց խնդրողին մտադրութիւնը կատարելու: Երթալու ատեն, այն որ կատարեալ Հաւատք ունէր, ամօթալի ախտին Համար չէր Համարձակէր անոր առջև կենալ, Հնարք մը գտաւ, ծածկապէս թշկութեան պարգեր գողնալու. մօտենալով անոր Հագուստի քղանցքին, շնորհնկալ եղաւ: Որպէսզի հոգւով չի վնասուի առողջացողը, կարծելով թէ Յիսուս անգիտացաւ գաղտնօրէն կատարուածին, մանաւանդ որ ժողովուրդն ալ իր շուրջը կը նեղէին զինք, Հարցուց Յիսուս թէ ով մօտեցաւ իրեն Հաւատքով:

46.- Յիսուս ըսաւ - մէկը մօտեցաւ ինձի, որովհետեւ զօրութիւն ելաւ ինձմէ: Կինը դողալով եկաւ, ինկաւ իր առջև. ամէնքին սորվեցուց Հաւատքով մօտենալ իրեն: Տէրը գովեց անոր Հաւատքին քաջութիւնը: " Հաւատքդ, ըսաւ ան, թշկեց քեզ: "

Եկան ժողովրդապետին ըսելու թէ դուստրդ մեռաւ: Յիսուս ըսաւ, մի վախնար, այլ միայն Հաւատայ. որպէսզի Հաւատք ունենալ սորվի և ընծայէ արժանին անոր:

51.- Տուն մտնելով, չարտօնեց որ մէկը մտնէ, բացի Պետրոսէ, Յովհաննեսէ և Յակոբոսէ, ինչպէս նաև մանուկին հայրն ու մայրը:

Երբ շատերը ըսին թէ մեռաւ, ինք պատասխանեց թէ, չէ մեռած այլ կը ննջէ: Իր զօրութիւնը այսպէսով երկպատիկ կը քարոզուի: Թէ յարութենէն ետք կը խոստովանին մեռած ըլլալը. կը խոստովանին այն որ յարութիւն առնել տուալ մեռեալին: Եթէ ուրանան, անհաւատութեան պատճառաւ, ամենատես բնութեան մասին վկայած կը լլան: Որովհետեւ մեռեալին մօտը ըլլալով, գիտցան թէ մեռաւ, իսկ Յիսուս Հեռուն ըլլալով գիտէր թէ չէ մեռած այլ կը ննջէ: Այսպէսով հրամանաւ և իմաստիւք կը յարուցանէ մեռեալը որպէսզի ամէնքը յարութեան մասին հաւատք ունենան:

(Շարունակելի)

ԶԱ.ԽԵՆ Ա.ԲԻ. ԶԻՆՉԻՆԻԵՎ,

ՇԵԹՈՒՄ Ա

Թագավորել է Կիլիկյան Հայաստանում 1226-1270 թ.թ.

Կիլիկյան Հայաստանի Ներում Առաջին թագավորը Կոսդան-դին պայլի որդին է: 1226 թվականին ամուսնագել է Լեռն Մեծագործի դուստր Զաքեի հետ և հոգակին հայոց թագավոր: Ներում Առաջինի զահակարունը կիմսաղը է: Ներումյան զահարունը: Մինչև Ներումի ու Զաքեի չափահան դառնալը գերությունը դնկավարել է Ներումի հայոց Կոսդանինը: Ներում Առաջինի ժամանակ Կիլիկյան Հայաստանը գերեսական ու մշակութային մեծ վերելք է ապրել: 1254 թվականին մնկնել է Մոնղոլիայի մայրաքաղաք Կառակորում և բարեկամական դաշինք կապել Մոնղոլիայի կայսրության հետ: Այդ դաշինքի շնորհիվ Կիլիկյան Հայաստանը ոչ միայն գեր է, մասցի մնուղական ասպարակություններից, այլև մնելողների գիւնակգործյասը ասքապետել է, իր միջազգային դիրքը:

◆ ◆ ◆

Ներում Առաջինը իմաստեաբար և վարել Կիլիկյան Հայաստանի թագավորությունը: Մի աեզամ իմաստաերերից մեկը Ներումին այսպիսի հարց դմէւա:

- Արքա՛, ասում են՝ դու և Զաքել թագուիին երջանիկ ամուսիններ եք, իրո՞ք դա այդպէս է:

- Այո՛:

- Ո՞ր և ձեր երջանկության գաղփնիքը:

- Փոխադարձ սերը: Երբ սիրում ևս անձնվիրաբար՝ ասդված գորավիկ է լինում քեզ.՝ պարախանեց Ներումը:

«ԱՐԲԱՅԱՊԱՏՈՒՄ»

ՀԱՅԿ ԽԱՂԱՔԻՑԵԱՆ